

D'un cop, d'un altre cop,

↳ després

cop descuit, de sorpresa ^{amb cop}
i volta, sense pensar hi, bruscament | Cop de (amb el·lipsis del verb) expressa una acció reiterada: ell cop de demanar-ho; però no com adreçar-li ho concediran pas
Vam trobar la porta tancada,
i mesaltes cop de treuar. Cop de crits.

a part

2. Vegada. He estat dos cops a casa seva i mai no l'he trobat. Molts cops d'equivocaris. ~~perquè~~
~~de vegades~~
~~veure~~